

**R OMÂNIA**  
**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**  
**SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

D E C I Z I A nr.3457

Dosar nr.1022/59/2011

**Şedință publică de la 13 septembrie 2012**

Președinte:

- [REDACTAT]
- judecător
  - judecător
  - judecător
  - magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Neghină Cristian împotriva Sentinței nr.434 din 5 octombrie 2011 a Curții de Apel Timișoara Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat intimata părătă Agenția Națională de Integritate reprezentată de consilierul juridic [REDACTAT], lipsă fiind recurrentul reclamant Neghină Cristian.

Procedura completă.

S-a prezentat referatul cauzei, arătându-se că recursul a fost declarat și motivat în termen, este scutit de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar, iar întâmpinarea formulată de intimatul părăt a fost comunicată recurrentului reclamant la data de 10 iulie 2012.

Înalta Curte, constatănd pricina în stare de judecată, a acordat cuvântul părții prezente în raport cu recursul formulat.

Consilierul juridic Gabriela Mocanu, pentru intimata-părătă, a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea hotărârii instanței de fond ca legală și temeinică, pentru motivele formulate în scris prin întâmpinarea depusă la dosarul cauzei.

**ÎNALTA CURTE,**

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

**I. Circumstanțele cauzei**

*1. Cererea de chemare în judecată*

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Timișoara sub nr.1022/59/2011 la data de 07.07.2011, reclamantul Neghină Cristian a solicitat ca, în contradictoriu cu părăta Agenția Națională de Integritate, să se disponă anularea Raportului de evaluare nr.74785/G/II din 29.06.2011

emis de Agenția Națională de Integritate, repararea pagubei cauzate prin emiterea sa și obligarea la plata de daune morale.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, pârâta Agenția Națională de Integritate a solicitat respingerea acțiunii, cu motivarea că prin Raportul de evaluare nr.74785/G/II din 29.06.2011 s-a evaluat în mod corect incompatibilitatea în care se afla reclamantul, în perioada 13.12.2006-1.10.2009, când a cumulat calitatea de funcționar public cu cea de administrator la o societate comercială.

## *2. Hotărârea primei instanțe*

Prin Sentința nr. 434 din 5 octombrie 2011 Curtea de Apel Timișoara Secția de contencios administrativ și fiscal a respins contestația formulată de Neghină Cristian, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut următoarele considerente:

Reclamantul a fost încadrat în funcția de expert criminalist gradul III la data de 1.02.2003, iar cu începere din data de 01.01.2007 a fost promovat în funcția de expert criminalist gradul II, după cum rezultă din copia carnetului său de muncă. Începând cu 1.09.2009, acesta a fost numit în funcția de șef al Laboratorului Interjudețean de Expertize Criminalistice Timișoara, fiind numit definitiv în această funcție, pe care o ocupă și în prezent începând cu 1.10.2009.

Urmare a notei cu propunere de sesizare din oficiu întocmită la 15.11.2010 de către Agenția Națională de Integritate - Inspecția de Integritate, s-a declanșat din oficiu procedura de evaluare a averii, conflictelor de interes și incompatibilităților în privința acestuia, existând indicii că acesta nu a respectat dispozițiile legale prin completarea și depunerea declarărilor de avere și de interes, indicii comunicate prin adresa nr.527/12.08.2008 emisă de Institutul Național de Expertize Criminalistice.

După parcurgerea procedurii, a fost întocmit Raportul de evaluare nr.74785/G/II din 29.06.2011 în cuprinsul căruia s-a reținut că reclamantul se afla într-o situație de incompatibilitate în perioada 13.12.2006-23.06.2009, în care a cumulat funcția publică de expert criminalist, numit conform H.G. nr.368/1998, cu cea de administrator la S.C. Easy Fly SRL. În același raport s-a arătat că au fost constatare indiciile săvârșirii unei infracțiuni de fals în declarării, urmare a faptului că reclamantul nu a evidențiat în declarăriile de avere și de interes depuse pe anul 2009 -2010 calitatea sa de administrator la societatea comercială menționată, de asociat la S.C. Infoclass SRL, o parte din bunurile mobile proprietatea sa, respectiv autoturismul BMW 316, dobândit la 13.06.2002, autoturismul marca Jawa dobândit la 01.01.1995 și autoturismul marca Daewoo Tico dobândit de soția sa Neghină Carmen Mariana la 16.01.2006.

În aplicarea art.25 alin.(3) din Legea nr.176/2010, în cuprinsul raportului s-a menționat că starea de incompatibilitate astfel constată constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile funcției respective, iar omisiunile din declarațiile de avere și de interes se analizează ca indicii privind săvârșirea infracțiunii de fals în declarații prevăzută de art.292 Cod penal, motiv pentru care s-a dispus sesizarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara.

Reclamantul a contestat acest raport, în condițiile art.22 alin.(1) din Legea nr.176/2010, susținând în esență că, pe de o parte nu putea fi subiect al procedurii de evaluare, întrucât nu este funcționar public, iar pe de altă parte, că nu deținea în proprietate bunurile pretins a fi fost omise din declarațiile de avere.

Curtea a reținut că reclamantul a fost numit în funcția de expert criminalist, în temeiul H.G. nr.368/1998 privind înființarea Institutului Național de Expertize Criminalistice, care prevede în art.13 alin.(1) în mod expres că „expertul criminalist este funcționar public”.

Cum, potrivit art.1 și art.3 alin.(1) și 2 din H.G. nr.368/1998 privind înființarea Institutului Național de Expertize Criminalistice, instituția publică în cadrul căreia funcționează reclamantul este înființată în subordinea Ministerului Justiției, având ca obiect de activitate efectuarea expertizelor criminalistice, respectiv a unor acte procesuale ce stau la baza înfăptuirii actului de justiție, instanța a concluzionat că aceasta nu face parte din administrația publică ci, dimpotrivă, este destinată înfăptuirii justiției, fiind astfel incorporată puterii judecătoarești, astfel că reclamantului nu i se aplică dispozițiile din Legea nr.188/1999, întrucât este încadrat în activitatea unui serviciu public dintre cele la care face referire art.5 alin.1 lit.g) din Legea nr.188/1999, ocupând o funcție publică specifică, instituită expres de H.G. nr.368/1998.

Așa fiind, Curtea a constatat că reclamantului îi sunt aplicabile prevederile art.1 alin.1 pct.31 din Legea nr.176/2010, care instituie obligația de a depune declarațiile de avere și de interes în sarcina persoanelor cu funcții de conducere și de control, precum și a funcționarilor publici, inclusiv cei cu statut special, care își desfășoară activitatea în cadrul tuturor autorităților publice centrale ori locale sau, după caz, în cadrul tuturor instituțiilor publice". Se poate observa că obligația astfel instituită vizează orice funcționari publici, indiferent dacă instituțiile publice în care aceștia funcționează aparțin sau nu administrației publice ori nu, în sistemul separației puterilor în stat, de o altă putere publică, în spătă puterea judecătoarească.

Aceeași concluzie poate fi trasă și din interpretarea teleologică a dispozițiilor din art.13 din H.G. nr.368/1998 privind înființarea Institutului Național de Expertize Criminalistice, respectiv art.94 din

Legea nr.161/2003, observându-se că expertul criminalist are calitatea de participant în procedurile judiciare, fiind deci necesar ca acesta să se manifeste imparțial, să nu fie supus influențelor din partea justițiabililor ori a altor participanți la proces, deziderat care impune instituirea incompatibilităților în privința sa.

A mai reținut prima instanță că adresele prin care Ministerul Justiției, prin Direcția de Contencios ori prin Direcția de Elaborare Acte Normative, Studii și Documentare, respectiv Agenția Națională a Funcționarilor Publici au exprimat puncte de vedere referitoare la statutul expertilor criminologi nu pot fi valorificate în cauză, în condițiile în care acestea nu cuprind interpretări ale normelor legale care să se impună în fața instanțelor de judecată, ci simple opinii, exprimate raportat la situații de fapt diferite, la solicitarea altor persoane decât reclamantul.

În cererea promovată reclamantul nu a contestat împrejurarea reținută de pârâtă potrivit căreia în perioada 13.12.2006-23.06.2009 ar fi fost administrator, respectiv asociat la S.C. Easy Fly SRL și S.C. Infoclass SRL, ci doar calitatea sa de funcționar public în perioada enunțată. Cum această calitate se constată însă în privința sa, Curtea a apreciat că în mod temeinic pârâta reținut existența stării de incompatibilitate astfel contestate, raportat la dispozițiile art. 94 alin.2 lit.c din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

În ceea ce privește constataările făcute în raport privind existența unor indicii de săvârșire a infracțiunii de fals în declarații prin omisiune în cuprinsul declarațiilor de avere aferente anilor 2009, 2010 (filele 81-88), instanța a reținut că reclamantul nu a menționat în declarații autoturismele proprietatea sa, BMW 316, dobândit la 13.-06.2002 și marca Jawa, dobândit la 01.01.1995, respectiv pe cel înregistrat pe numele soției Neghină Carmen Mariana, marca Daewoo Tico, dobândit la 16.01.2006, cu privire la care s-au comunicat pârâtei informații prin adresa din 18.04.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Fiscală a municipiului Timișoara.

În același sens a fost reținută și împrejurarea că reclamantul nu a indicat în declarațiile de interes aferente anilor 2009, 2010 calitățile de asociat, respectiv administrator la societățile comerciale deja menționate, împrejurare față de care acesta nu a formulat alte solicitări în cauză.

### *3. Recursul declarat în cauză*

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamantul Neghină Cristian, pentru motivele prevăzute de art.304 pct.9 și art.304<sup>1</sup> Cod procedura civilă.

3.1. În mod greșit s-a considerat că recurrentul poate face obiectul evaluării ANI, deoarece acesta nu a avut calitatea de funcționar public și nu se putea supune dispozițiilor Legii nr.161/2003, în perioada analizată.

Experti criminaliști nu erau funcționari publici, instanța de fond nu a analizat înscrisurile depuse în probațiune și nici legislația relevantă, respectiv Adresa nr.88574 din 10.10.2006 a Ministerului Justiției - Direcția contencios administrativ, nr.1013392 din 10.04.2007 a A.N.F.P.; nr.356365 din 15.07.2007 a A.N.F.P., Legea nr.188/1999, republicată.

3.2. Sub aspectul bunurilor mobile, a fost dovedită lipsa posesiei și a proprietății, iar faptul că nu a fost radiat autoturismul de către dobânditor, nu-i poate fi imputat.

#### *4. Apărările formulate de intimata-pârâtă Agenția Națională de Integritate*

Prin întâmpinare, se solicită respingerea recursului ca nefondat, deoarece conform art.13 din H.G. nr.368/1998 privind înființarea Institutului Național de Expertize Criminalistice, expertul criminalist este funcționar public, i se aplică Legea nr.188/1999 și are obligația să respecte regimul juridic al conflictelor de interes și al incompatibilităților.

În ceea ce privește situația bunurilor, se arată că acestea au fost radiate după momentul întocmirii raportului de evaluare.

### **II. Considerentele Înaltei Curți - instanța competentă să soluționeze calea de atac exercitată**

#### 1. Recursul este nefondat.

1.1. Potrivit art.3<sup>1</sup> din Legea nr.567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, modificată și completată, „personalul de specialitate criminalistică și personalul care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și al laboratoarelor interjudețene de expertize criminalistice, denumit în continuare I.N.E.C., organizate potrivit H.G. nr.368/1998 privind înființarea I.N.E.C., cu modificările ulterioare”.

Conform art.13 alin.(1) din H.G. nr.368/1998, „expertul criminalist este funcționar public”, iar potrivit art.1 din H.G. nr.368/1998, INEC este instituție publică cu personalitate juridică, subordonată Ministerului Justiției.

Legea nr.188/1999 nu a abrogat dispozițiile art.13 alin.(1) din H.G. nr.368/1998, deși printre categoriile de funcționari publici nu a enumerat-o expres și pe cea a expertului criminalist.

Aceasta nu înseamnă că expertul criminalist nu îndeplinește o funcție publică, deoarece acesta este personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești.

Expertului criminalist îi sunt aplicabile incompatibilitățile și interdicțiile specifice funcției, acesta fiind obligat să depună declarație de avere și declarație de interes.

De asemenea, i se aplică incompatibilitățile prevăzute la art.94 alin.(1) și (2) din Legea nr.161/2003 deoarece actul normativ indicat nu precizează că se aplică numai funcționarilor publici enumerați în cuprinsul Legii nr.188/1999.

Art.9 folosește termenul generic de „funcționar public”, iar art.13 din H.G. nr.368/1998 definește expertul criminalist drept funcționar public.

Rezultă că opiniile exprimate în adresele indicate în motivele de recurs sunt eronate, astfel că în mod corect, instanța de fond le-a înlăturat.

Într-adevăr, este de dorit ca pentru viitor autoritățile abilitate să clarifice expres statutul expertului criminalist, care pe de o parte face parte din categoria personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, iar, pe de altă parte, este denumit și funcționar public.

În prezent, este însă exclusă ipoteza ca expertului criminalist să i se aplique regulile personalului contractual, deoarece acesta este numit într-o funcție publică, excluzând astfel încheierea unui contract de muncă.

Este corectă afirmația conform căreia experții criminaliști angajați ai Ministerului Justiției nu fac parte din corpul funcționarilor publici, potrivit Legii nr.188/1999, însă aceștia au calitatea de funcționari publici conform statutului specific elaborat prin H.G. nr.368/1998 și li se aplică incompatibilitățile prevăzute de Legea nr.161/2003.

1.2. În ceea ce privește motivele de recurs referitoare la anumite bunuri ce nu au fost înscrise în declarațiile de avere depuse pe anii 2009-2010, se constată că s-a dispus sesizarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara cu indiciile privind săvârșirea infracțiunii de fals în declarații prevăzute de art.292 Cod penal.

Prin rezoluția din 24.02.2012 s-a dispus neînceperea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.292 Cod penal.

Conform art.22 alin.(1) din Legea nr.176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, raportul de evaluare poate fi contestat numai în ceea ce privește starea de incompatibilitate astfel încât, contestarea sesizării organelor de urmărire penală nu poate fi analizată în prezența cauză, iar motivele de recurs cu privire la acest aspect nu au legătură și nu influențează soluția pronunțată.

2. Față de acestea, nefiind întrunite motivele de recurs, în temeiul art.312 alin.(1) teza a II-a Cod procedura civilă și art.20 alin.(3) din Legea nr.554/2004, modificată și completată, recursul va fi respins ca nefondat.

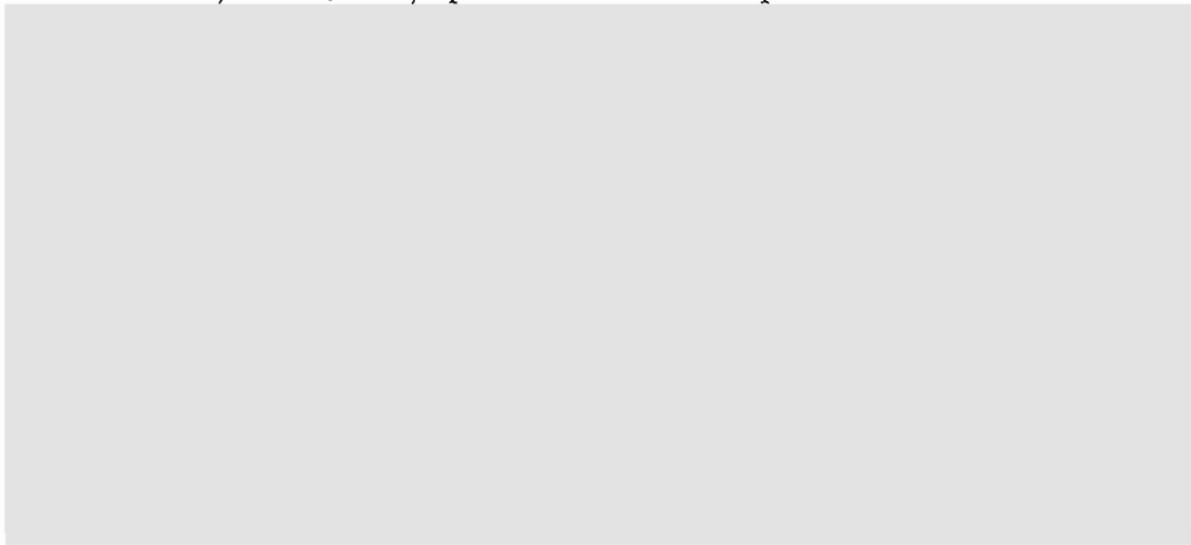
## PENTRU ACESTE MOTIVE

**ÎN NUMELE LEGII  
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de Neghină Cristian împotriva Sentinței nr.434 din 5 octombrie 2011 a Curții de Apel Timișoara Secția de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 13 septembrie 2012.



-----